

[Christmas Møller.]

hænde for Tiden, giver jeg ikke meget for, naar det er den nuværende Regerings Skyld, at de ikke blev afhændet, da Tidspunktet var gunstigt. Til det Argument, man vil komme med, at man maaske ikke kan afhænde hele Beløbet, siger jeg: Det er vel ikke den nuværende Handelsministers Opfattelse, at Loven ikke skal opfyldes? Og Landmandsbankloven krævede bestemt, at Hovedparten af Aktierne skulde sælges. Jeg siger til de to ærede Ordførere og til Ministeren, at jeg tror, det er lige saa godt, man ser tilbage til de Forhandlinger, der har været tidligere om disse Spørgsmaal, og den Mulighed, man har haft for at naa i hvert Fald et betydningsfuldt Stykke Vej frem.

Der kan ikke være Grund til at gøre Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Forslag. Han har ikke kunnet forklare Forslagets § 1 og heller ikke, hvorledes hele Banken skulde bygges op efter hans Forslag. Man behøvede altsaa slet ikke at gaa videre i Læsningen af det, men kunde nøjes med den første Paragraf. Men jeg har naturligvis gennemgaaet Forslaget og har et ganske konkret Spørgsmaal at stille til det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen var inde paa det i Fredags. Jeg vil altid gerne stille den Slags Ting skarpt og koncist op og her stille et bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen foreslaar i sin § 11, at Seddeludstedelsen skal reguleres ved Køb og Salg af Værdipapirer samt ved Kreditgivning. Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen paaviste meget rigtigt ved Hjælp af hele Obligationspolitikken, saaledes som vi har set den, at det jo er et Forhold, der løber i Ring, kan man sige, og ikke har nogen som helst Indflydelse paa Seddeludstedelsen. Det ærede Medlem foreslaar derefter i denne Paragraf, at „Direktionen kan, hvis det er nødvendigt for at holde Prisniveauet konstant, øge den cirkulerende Seddelmængde gennem et rentefrit, fra Bankens Side opsigeligt Laan til Statskassen“.

Her synes jeg, man maa stille det konkrete Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen: Hvorledes skal dette gøres? Hvorledes skal Seddeludstedelsen reguleres, saaledes som han har foreslaaet det? Han maa jo være klar over det, han maa jo have gennemtænkt det nøje, gennemarbejdet det i Forvejen. Hvis Staten nu ikke vil bruge Pengene, hvad saa? Eller skal Staten bruge Pengene — jeg kender ingen anden Maade, en Stat kan bruge Penge paa, end ved at

sætte Arbejder i Gang, som man ellers ikke vilde sætte i Gang, ved højere Lønninger eller ved Understøttelser. Jeg kender ikke andre Veje. Ja, saa kunde man altsaa ogsaa lave noget mere Militærvæsen, og det havde man nok Brug for i disse Tider, det kan vi jo komme til en anden Dag, men rent bortset derfra kender jeg ikke andre Veje. Arbejders Igangsættelse, som man ellers ikke vil sætte i Gang — er det Retsforbundets Program? Større Sociallovgivning, sociale Understøttelser — er det Retsforbundets Program? Jeg troede, at Staten slet ikke skulde have noget med det at gøre; naar vi kom til det 5te, 6te eller 7de Rige, hvad det nu er, de Herrer opererer med, skulde Staten overhovedet ikke blande sig i disse Forhold. Eller Lønningerne — Staten skal jo næsten ingen Tjenestemænd have efter de Herrer's Program, saa dør kan det altsaa heller ikke have nogen Betydning. Derfor synes jeg, det ærede Medlem skulde forklare os, hvorledes den Paragraf skal udføres i Praxis.

Hassing Jørgensen: Jeg vil gerne begynde med nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som i sin Tale forleden i øvrigt skuffede mig meget. Jeg synes, at det, der ellers er de ærede Medlemmers Styrke i det Parti, er deres uendelige Veltalenhed. Den forekom mig ganske paafaldende ringe ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem søgte at argumentere for Forslaget om at afskaffe Guldbeholdningen med den Paastand, at Guldbeholdningen har ingen Betydning for Sedlernes Værdi, og at man kunde spare Renterne af denne store Guldbeholdning. Jeg haaber nu ikke, at det ærede Medlem i Længden vil nægte, at Tilstedeværelsen af en Guldreserve virkelig har Betydning for Sedlernes Værdi, for saa vidt som den danner Grundlaget for en Tillid til, at disse Sedler kan indløses af den Bank, som har udstedt dem. Denne Tillid til Sedlernes Indløselighed er af afgørende Betydning baade indadtil og udadtil. Vi kan jo nok være enige om, at naar man kun har Dækning i Guld for 30 pCt. af Sedlerne, saa strækker Guldet ikke til til at dække alle Sedlerne, men det ærede Medlem er jo ogsaa klar over, at der er nogle Debitorer, som Banken kan kræve sine Sedler tilbage fra, og Guldbeholdningen tjener altsaa til Reserve for den Del af de cirkulerende Sedler, som ikke kommer ind ved Bankens Paakrav. Men det koster Penge at have en saadan Guldreserve. Det er en Udgift, som samtlige Seddelbanker Verden over afholder i